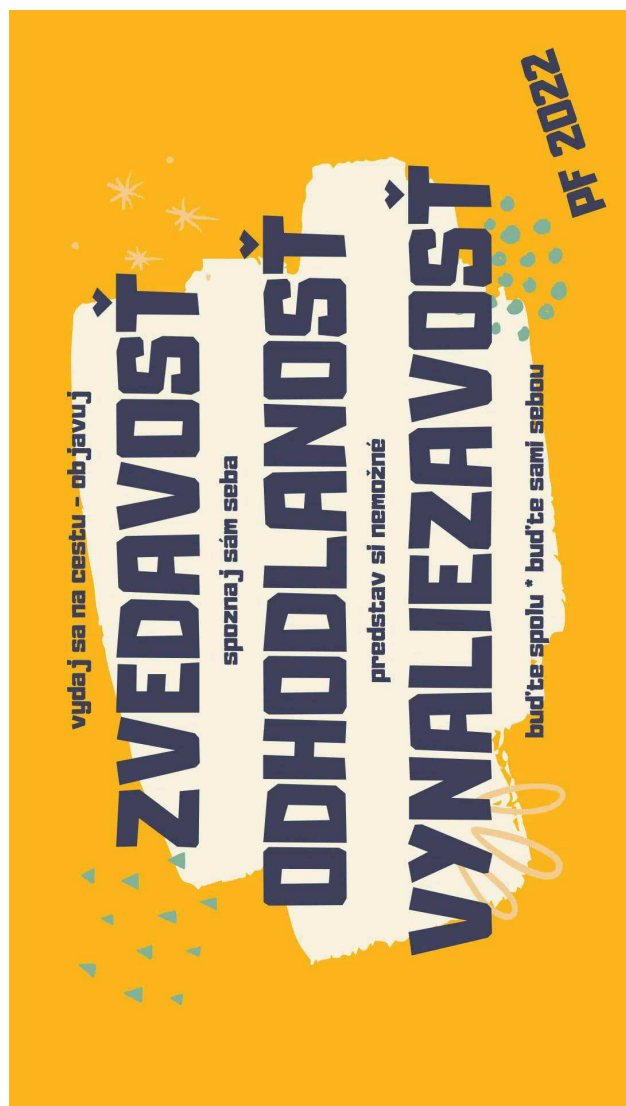

KĽÚČIK 5

Číslo 5/ROČNÍK 1

JANUÁR 2022

CENA - 1,80€

Časopis **Kľúčik TAK 2021/2022**. Vydáva Tlačová agentúra Kľúčik pri Súkromnej základnej škole v Martine, Ulica východná 18, pod vedením Mgr. Zuzany Vavákovej a za pomoci žiakov a pedagógov školy. Redakčný tím: šéfredaktor: Jakub Trpiš, zástupca šéfredaktora: Samuel Martin Dubovich redaktori: Dorota Žilová, Filip Harkabus, Lea Adamčíková, Simona Galčíková, Zuzana Havlínová, Gregor Zorkócy, Barborka Kalabová, Jasmin Koppalová, Vanesa Svobodová, Martin Horváth, Jakub Dreisig.

Kontakt: 0907/101023 alebo office@edukey.sk

Obsah

Str. 1	Titulná strana
Str. 2	Pre začiatok
Str. 3	Hlavné správy
Str. 4 - 5	Adventná výzva v Edukey
Str. 6 - 7	Hokus-pokus v Edukey
Str. 8	Prvácke písmenkovo
Str. 9	Mladé literárne talenty
Str. 10 - 11	Zo života štvrtákov
Str. 12	Slávnostné stolovanie v Edukey
Str. 13	Knihomoľské okienko
Str. 14	English Page
Str. 15	Bystrohlávky
Str. 16	Edukáči a rôzne druhy športov
Str. 17	Okienko školskej psychologičky
Str. 18	Strana pre rodičov
Str. 19	Reklama

Foto na čítanke

Vít'azi adventnej výzvy – kolektív 1. SA triedy s pani učiteľkou Luckou Krškovou.

Foto: R. Špiriaková

Kalendárium

ŽIACI

Vo februári majú narodeniny

Vladimír Kadlčík	1. S
Elen Fabšíková	1. SA
Lea Adamčíková	2. SA
Nikolaj Žilka	3. S
Lukáš Cesar	5. SA
Zuzana Grendárová	5. SA
Karolína Ondrejčovičová	5. SA
Jakub Jadlovský	6. S
Šimon Miazdra	7. S
Dominik Cesar	7. S
Matúš Fiolek	8. S
Vanesa Svobodová	8. S

Vo februári majú meniny

Dorota Vnučková	3. S
Dorota Žilová	3. S
Dorota Ohurniaková	4. SA

UČITELIA

Vo februári majú narodeniny

Marta Smirnovová

STAVEBNINY ŽABOKREKY

POĎAKOVANIE

Ďakujeme pánovi Navarčík – ockovi Vivienky z 3. S, ktorý sponzoroval realizáciu prác a zakúpenie zariadenia na ohrev teplej vody do sociálneho zariadenia pre dievčatá.

Voľba pre našu dcéru

V tomto článku by som chcela opísať, čo nás viedlo k tomu, aby sme našu dcéru Lejku Macháľkovú zapísali do Súkromnej základnej školy Edukey. V prvom rade výber bol jednoznačný, chceli sme malú školu s menším počtom detí v triede, nakoľko už od samého začiatku, keď začala Lejka navštevovať zariadenia, či už jasle alebo materskú škôlku, bola to pre nás prioritou. Preverovali sme si tiež u našich známych, ako sú so školou spokojní a nakoľko sa nenašiel nik, kto by nám vyslovene povedal, že škola nespĺňa naše predstavy, voľba bola o to ľahšia. Začiatok školského roka začal síce za prísnych pandemických opatrení, ale na naše prekvapenie Lejka s opatreniami a novým prostredím nemala žiadne problémy. Nástup do nového kolektívu bol pre ňu možno aj o to ľahší, lebo v triede chodí s dvomi kamarátkami, ktoré už poznala, preto hľadať si "spriaznenú" dušu nebol žiadny problém. Pani učiteľka Lucka je tiež veľmi milá, trpezlivá a ústretová, i keď si myslím, že trieda 1.SA patrí medzi tie, ktoré sú naozaj disciplinované a všetci sa dôsledne snažia rešpektovať všetky požiadavky a úlohy. Taktiež by som povedala, že sa naozaj stretol dobrý kolektív detí a pani učiteľka je hrdá na svoju triedu, ako pekne sa zapojili do adventnej výzvy, ktorú ako trieda vyhrali, takže dúfam, že im táto aktivita vydrží čo najdlhšie. Lejke sa najviac páči na škole, že sa učí nové veci, ktoré ju posúvajú ďalej a zjednodušujú jej život. Písať, čítať a počítať sú nové skúsenosti, ktoré doteraz nepoznala a keď nám doma rozpráva o tom, čo nové sa naučila, je nádherné pozerat' jej svietivé oči plné radosti a spokojnosti. Ťažko sa vyjadrovať viac, navštevuje školu len pár mesiacov, ale minimálne je pre nás, ako pre rodičov, pozitívne to, že každé ráno sa prebúdzam s pocitom radosti a očakávania, čo nové opäť zažije a pre rodiča je to najviac - vidieť na nej snahu, aby nielen ona, ale aj my ako rodičia sme boli spokojní s jej výsledkami. Čo dodať na záver? Snáď len to, že pandémie pominie a všetky aktivity, ktoré škola poskytuje a ponúka, budú môcť využívať aj naše deti, pretože to sú zážitky a tie vám nik nezoberie... a tiež som veľmi vďačná za to, že v našom meste sa našiel niekto, kto založil takúto školu a posunul vzdelanie našich detí na úplne inú úroveň... ešte raz veľká vďaka....

rodina Macháľková

Foto: archív rodiny Macháľkovej

Návšteva kaštieľa v Záturčí

12. 1. 2022 sme sa triedy 3. S a 3. SA vydali na výlet do kaštieľa v Záturčí. Vybrali sme sa pešo cez slnečný deň. Cesta bola náročná, ale zvládli sme ju. Po ceste sme videli aj srnky. Keď sme uvideli kaštieľ, tak sme boli prekvapení, aký je majestátny. Vyzeral ako kostol. Dozvedeli sme sa, že v roku 2002 bol otvorený pre verejnosť. V kaštieli si môžeme objednať dobrú pizzu alebo nápoj. Prostredie v okolí kaštieľa je veľmi pekné. Bolo tam naozaj krásne a určite sa tam niekedy ešte vrátíme.

žiaci z 3. SA

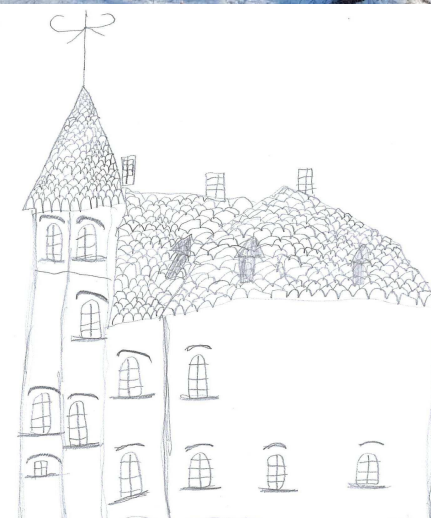

Foto: M. Mažariová, Obrázok: D. Dreisig

Adventná výzva - vyhodnotenie

Foto: L. Hudáčková

Tento školský rok sme sa rozhodli čas adventu trošku ozvláštniť a spraviť ho zaujímavým pre celú školu. Vzhľadom na pandemickú situáciu a neustále sa meniace pravidlá sme sa rozhodli vymyslieť niečo, do čoho sa môžu zapojiť nielen naši žiaci, ale aj celé rodiny, a tak si čas adventu užít spoločne.

A hlavne pri tom neporušiť žiadne nariadenia. ☺

S pani učiteľkou Olinkou a piatkami sme vytvorili Adventnú výzvu. Každý deň adventu sa odkryla nová úloha, ktorú bolo potrebné splniť a jej splnenie odfoťiť alebo o ňom niečo napísať. Veľmi nás prekvapil veľký záujem, ako zo strany mladších žiakov, tak i starších žiakov. A najmä, že sa do výzvy zapojili aj celé rodiny. Niektoré dni nám chodila taká záplava fotiek, že som nestíhala odpovedať. Iné dni bol väčší problém splnenú výzvu odfoťiť, a tak som si čítala rôzne príbehy.

Jednoznačne najväčším prekvapením našej výzvy bol deň, keď si mali žiaci privstať a zacvičiť. Prišlo mi množstvo fotiek a videí. Nečakali sme až taký veľký záujem o túto výzvu. Alebo sme len netušili, koľko mladých športovcov je medzi nami. ☺

A výzvou, ktorá bola doposiaľ najviac emotívna, bola výzva „Zavolaj niekomu a poteš ho“.

Toľko príbehov rodín rozdelených pandemiou, lockdownom a rôznymi náročnými pracovnými povinnosťami.... Bolo veľmi smutné čítať si niektoré príbehy, ale som vďačná, že sa s nimi naše rodiny podelili.

Milí žiaci, rodičia, pedagógovia,

vstúpili sme do nového roka plného nových výziev a očakávaní, možno tiež zmien k lepšiemu. Všetkým vám preto prajem najmä veľa zdravia, radosti zo života, pokoja a rodinnej súdržnosti. V januári tohto roku som si pre všetkých žiakov pripravila aktivity na tému „SEBADÔVERA“ a „SEBAHODNOTENIE“. Som totiž presvedčená, že je to silná prísada celkového úspechu žiaka, nielen v školskom prostredí. Mnohé deti, ale i dospelí nedokážu plne rozvinúť svoj potenciál a možnosti, najmä kvôli nedostatku sebadôvery. A naopak, ak žiak, či dospelý nemá primerané sebahodnotenie, môže sa často stretávať s neporozumením okolia. Tieto aktivity chcem zamerať skôr ako možnosť sebaopoznania žiaka, na sebadôvere je treba pracovať dlhý čas. Každé dieťa je individuálne, isto poznáme deti, ktoré od malička nemajú problém s vystupovaním akéhokoľvek charakteru (vyvolanie, prezentácia projektu, recitovanie básne či predvedenie tanca). Iné deti však nie sú stotožnené s prezentáciou pred triedou či neznámym publikom aj napriek úspechom, ktoré zažívajú. Je niekoľko spôsobov, ako pracovať so zníženým sebavedomím a často naň naviazanou trémou z prezentácie. V prvom rade si túto ťažkosť treba uvedomiť a prijať ju, až následne sa dá s ňou pracovať. Niekomu môže pomáhať uvoľnenie (správne dychové cvičenie dokáže ovplyvniť veľa psychických ťažkostí), niekomu stačí povzbudenie od blízkej osoby či predchádzajúce natrénovanie situácie. Jedným z najlepších spôsobov je však vnútorná sebamotivácia, t. j., keď si dieťa dokáže prebiť negatívne sebahodnotiace myšlienky (každý ich občas má), pozitívnymi afirmáciami (t. j. pozitívnymi vnútornými výrokmi o sebe a svojej činnosti). Napr. „Učil som sa a dokážem sa sústreďiť a vypracovať úlohy v tomto teste.“ Neprekonateľný strach z niečoho hraničiaci až s úzkosťou však určite treba riešiť s odborníkom. **Dôležitá je podpora a pochvala samotnej snahy a činnosti dieťaťa, nie výsledku.** Aby tak dieťa nebolo fixované len na výkon a úspech. Potom sa jeho sebadôvera ľahko naviaže len na samotný „úspech“ a ak príde obdobie zlyhávania, dieťa sa stiahne do seba, pociťuje nedôveru vo vlastné schopnosti a má strach sa znovu púšťať do činností. Sebahodnotenie žiakov je veľmi dôležitou schopnosťou, ktorá má priamy vplyv na seba prijatie a sebavedomie žiaka, čo sa následne odráža na jeho sociálnych zručnostiach a asertivite. Sebahodnotenie je dobré v jednoduchých otázkach rozvíjať už v predškolskom veku. Počas obdobia školskej dochádzky sa žiak v tejto kompetencii zlepšuje. Veľmi oceňujem našich pedagógov, ktorí u našich žiakov rozvíjajú sebareflexiu a vzájomné skupinové hodnotenie. Pre ďalšie vzdelávanie žiakov i v ich budúcich profesiách a osobnom živote to bude mať veľkú podpornú funkciu. Žiak, ktorý rozvíja vlastnú sebareflexiu, pochopenie a porozumenie vlastných silných i slabých stránok, dokáže porozumieť aj svojmu okoliu, svojim spolužiakom. To môže mať zásadný vplyv na klímu v triede a zvýšenie tolerance voči odlišnostiam spolužiakov v triednom kolektíve.

Vaša školská psychologička Beátka

(Zdroj: <https://zapojmevsechny.cz/clanek/detail/sebahodnoceni-zaku-prakticke-tipy>)

Vodné pólo

Som Michal Križka a venujem sa vodnému pólu, takej hádzanej vo vode ☺. Keď som bol maličký, moji rodičia si všimli, že sa vôbec nebojím vody, že ju proste zbožňujem. Preto ma v septembri 2007 ako 5-mesačného prihlásili do plaveckých jaskýň, kde som dostal svoje prvé mokré vysvedčenie. Plávať ma naučila maminka, mal som 4 roky a boli sme na dovolenke v Egypte, proste ma hodila do vody a plávaj! ☺ A ja som plával a začalo ma to baviť, preto ma prihlásili na plávanie ešte v škôlke. Plávať ma bavilo, nebavilo ma ale plávať tam a späť, ja som potreboval sa bláznit' a mať vo vode part'ákov ☺. V plávaní v klube som pokračoval do desiatich rokov, medzitým som začal chodiť na Judo do Vrútok... ani to nebolo to pravé orechové, chýbala mi voda... V lete 2017 sme náhodou objavili vo Vrútkach na kúpalisku vodné pólo, tak som to skúsil a som tam dodnes. V sezóne 2018 sme sa stali majstri Slovenska v kategórii U11 (11-roční). A aké má vodné pólo pravidlá? Prvé pravidlá hry spracoval William Wilson zo Škótska. Za správne rozmery ihriska zodpovedá usporiadateľská organizácia. Pre mužov je hracia plocha 25-33 metrov dlhá a pre ženy je 20-25 metrov dlhá. Šírka hracej plochy je 10-20 metrov. Biela farba označuje bránkovú čiaru, žltá čiara päť metrov od bránky a dva metre od brány sa označuje červenou farbou. Bránka je 3 metre široká a 90 centimetrov vysoká, ak je hĺbka vody 1,5 a viac metrov hlboká. Viem ☺, je to ako z Wikipédie. Hráči majú rozdelené úlohy na centra, obranu centra, krídla: ľavé a pravé krídlo a brankára. Center stojí 2 metre pred bránkou a pritom ho obraňuje obrana centra. Ľavé a pravé krídlo sú na 2 metroch a krídla sú na 5 metroch. Ako každý vie, brankár chytá loptu, aby nedostali gól.

Michal Križka, 9. S

Foto: archív rodiny Križkovej

Foto: R. Špiriaková

Celkovo sa zapojilo spolu so svojimi rodinami až 45 žiakov od prvého po deviaty ročník. Splnených, zaznamenaných a poslaných bolo celkovo 519 výziev! Najaktívnejšou triedou bola od prvého momentu 1. SA. Z celkového počtu zúčastnených žiakov splnilo všetkých 27 úloh adventnej výzvy až 15 žiakov - Samko z 1. S, Terezka, Lukáško, Peťko, Nelka a Leuška z 1. SA, Martinko z 3. SA, Hugo zo 4. S, Dorotka zo 4. SA, Miška z 5. S, Tamarka a Simonka zo 6. S, Radek a Dominik zo 7. S, Baška z 8. S.

Všetkým zúčastneným veľmi pekne ďakujeme, samozrejme, ďakujeme aj všetkým maminám a ocinom, ktorí pomáhali pri plnení úloh a všetko zaznamenávali a po večeroch posielali. Sme radi, že sme si takto spoločne spríjemnili čas adventu. Ešte raz vám všetkým patrí veľké ĎAKUJEME. A tí, ktorí nestihli, nevadí. Verím tomu, že si adventnú výzvu o rok zopakujeme. ☺

pani učiteľka Lucka Hudáčková

Foto: R. Špiriaková

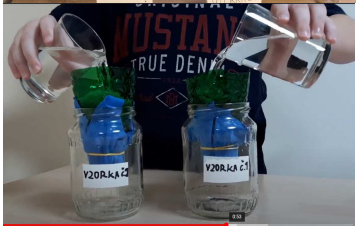
Hokus-pokus!

Mohlo by sa zdať, že decembrové dištančné vyučovanie pribrzdiť piatok v poznávaní a skúmaní prírody a jej zákonitostí. No našťastie to tak nebolo! Pamätáte sa ešte, ako si vlaňajší piatáci (dnes už šiestaci) sami doma skúšali rôzne pokusy a robili z nich zaujímavé videá? Tak tohtoroční piatáci sa vôbec nedali zahanbiť! Vo svojich domácich pokusoch si v pohároch vytvorili dážd', zistovali, kedy a prečo začne z oblakov pršať. Skúmali tiež, ako súvisí dažďová voda s riekami a tiež, či je pre vodu viac priepustný piesok alebo štrk.

Svoje pokusy natočili alebo nafotili a tu je pre vás malá ochutnávka. A odo mňa pre všetkých, ktorí zahnali nudu pokusmi (aj ich rodičom i súrodencom) obrovská pochvala a poďakovanie! Len tak ďalej, Paťko, Eliška, Salome, Timon, Hediye, Zuzka, Kajka, Sebi, Adam, Jakub a Matúš!

pani učiteľka Vierka Mitľová

Priepustnosť štrku a piesku porovnávali: Paťko, Eliška, Timonko, Zuzanka, Hediye, Sebi a Adamko.

Na tomto mieste zvyčajne nájdete príklady Zdravej matematiky. Príklady sa nám však tento mesiac zatúlali a tak sme si od nášho kamaráta Petra Farárika, učiteľa z Banskej Štiavnice a tvorcu stránok lepsiageografia.sk požičali úlohu, v ktorej musíme spojiť čítanie s porozumením, predstavivosť či výtvarnú výchovu. Na všetky ostrovy sa tešíme do 11. 2. 2022.

Ostrov Nukupule pripomína svojím tvarom zaoblený, roztrásený, nerovnoramenný trojuholník. Medzi svojím najsevernejším a najjužnejším bodom dosahuje dĺžku okolo 20 km, medzi najzápadnejším a najvýchodnejším okrajom šírku o desať kilometrov viac.

Na severozápadnom výbežku ostrova sa k oblohe dvíha maják postavený na vysokých útesoch. Vedú k nemu cesty z troch strán. Tá, ktorá prechádza pozdĺž pobrežia, spája maják s najväčším a hlavným mestom ostrova Beachport na juhu. Približne v strede cesty medzi majákom a Beachportom je na západnom pobreží ostrova dedina Lekeleka, ktorej okolie je známe pestovaním banánov. Druhá cesta vedie od majáku cez oblasť poli s cukrovou trstinou smerom do vnútrozemia, kde končí pri kempingu medzi dvomi sopkami. Ku kráteru jednej z nich sa od kempingu spľhá turistický chodník.

Okrem severozápadnej časti ostrova, kde je pobrežie tvorené strmými útesmi, je pobrežie ostrova lemované piesočnými plážami. Najkrajšie pláže ostrova pri letovisku Beachport sú proti vlnám z oceánu chránené malou zátokou. Práve v nej sa nachádza samotné mesto s hotelmi pri pláži a jeho malý prístav Asi tri kilometre východne od mesta je malé letisko, ktoré spája ostrov s okolitým svetom.

Na východnom pobreží ostrova ležia tri dediny - Matuku, Pepea a Tanoa, ktoré sú od seba vzdialené približne 4 km. Všetky sú vzájomne spojené cestou, ktorá smeruje od Matuku ďalej do hlavného mesta. Neďaleko Tanoi smerom do vnútrozemia je baňa, v ktorej ťažili zlato už pôvodní obyvatelia ostrova. Cesta, ktorá k nej stúpa z blízkej dediny, pokračuje ďalej k majáku na severe.

Južne od sopiek leží Afarské jazero, ktorého okolie je porastené tropickým lesom. Z jazera vyteká rieka Afar, ktorá ústí na západnom pobreží. Neďaleko ústia do oceánu ju pretína most cesty spájajúcej Beachport s majákom. Asi dva kilometre od nevyrazného výbežku na juhovýchode ostrova sa dvíha z vód oceánu skalnatý ostrovček Utula, kde sú ruiny bývalej pirátskej pevnosti.

Úlohy:

1. Nakresli mapu ostrova na papier veľkosti A4 alebo A3 podľa opisu.
2. Pokús sa dodržať uvádzané vzdialenosti a správnu mierku mapy.
3. Použi správne mapové značky, alebo vymysli vlastné.
4. Mapa musí obsahovať názov, smerovú ružicu, grafickú mierku a legendu, v ktorej budú vysvetlené všetky použité mapové značky.
5. Jednotlivé lokality na mape nezabudni pomenovať.
6. Prines nakreslenú mapu Zuzke Vavárovej.

Ako na to?:

1. Na začiatku si pozorne prečítaj celý opis ostrova. Pri postupnom kreslení jeho mapy sa k jednotlivým častiam opisu vždy vracaj a kontroluj správnosť svojho nákresu.
2. Najskôr kresli ceruzkou, v prípade chýb ich môžeš vždy opraviť.
3. Dokončený náčrt mapy prezentuj triede.
4. Finálnu podobu mapy nakresli ešte raz podľa prvého náčrtu a vyfarbi ju. Mapa by mala byť nielen presná, ale aj vizuálne pôsobivá.

Hello everybody in MMXXII

I hope you all had wonderful Christmas holidays. I've heard you got cool presents and launched crazy fireworks. I know snow conditions aren't the best, but luckily ski resorts are open. So don't be lazy and get out there and enjoy it. Don't forget to wear warm hats, gloves and drink hot chocolates. When January ends, we will have day off again— on Friday 4th of February. Many of you are getting ready for tests to enter various secondary schools. Think carefully about subjects you want to study before you sign your applications. There is completely different life at these schools. On the other hand we are happy to be here in our classes and having fun with all classmates. Hopefully you all started with „the right foot“ and things are happening as you like. I wish you all as good as it gets in twenty-twenty-two.

C U around...

Adam Zorkócy

Foto: L. Hudáčková

A takto si doma vyrobili dážď v pohári: Sebi, Zuzka, Hediye, Pat'ko, Eliška, Jakub a Matúš, Kajka.

UČÍME PRE ŽIVOT

EXPEDÍCIA
skús, skúmaj, spoznaj

Foto: piatáci z Edukey

Prvácke písmenkovo pokračuje...

V triede Víly Abecedy naši prváčikovia usilovne pracujú každý deň. Ich snaha prináša želané výsledky. Aj preto už teraz dokážu napísať celú veľkú abecedu Comenia Script písmom. Tak isto sa snažia zlepšovať v čítaní a skamarátiť sa postupne so všetkými písmenami v šlabikári. Aby sa im to darilo čo najlepšie, vždy si nové písmenko spolu tvorivo vymodelujeme. Preto sme u nás v triede mali už aj: jabĺčkové J, ovocné O, sviečkové S, indiánske I, vejárové V, nožnicové N, perníčkové P, tyčinkové T, kockové K a zvieratkovské Z. Veď pozrite sami. P. S.: Najviac sa nám páčia písmená, ktoré môžeme nakoniec celé zjesť. ☺

pani učiteľka Lucka Kršková

Foto: L. Kršková

Ahojte kamaráti!

Tak ako dopadli Vianoce? Boli aj knižné darčeky? Verím, že áno a každý kníhomol si našiel pod stromčekom minimálne jednu knihu. Prajem vám, aby ste v novom roku neprestali čítať, práve naopak, aby ste prečítali aspoň o jednu knihu viac ako v roku minulom. Aj keď počet prečítaných kníh vôbec nie je podstatný, podstatné je, aby vás knihy bavili, prinášali vám radosť, oddych, rozhl'ad a aby vám možno pomohli zvládnuť ťažšie chvíle v živote, keď nám veci nejdú tak, ako by sme chceli. Majte super rok, kníhomolí!

Na úvod roka vám ponúkam pár zaujímavostí zo sveta kníh.

Vedeli ste, že...

....medzi tri najčítanejšie knihy na svete patria Svätá Biblia, Citáty od predsedu Maa Tse-Tunga, známa ako Červená kniha, a Harry Potter?

....najdrahšia kniha na svete je Leicesterský kódex? Nového majiteľa stála takmer 30 miliónov eur. Kódex Leonarda da Vinciho vydražil v roku 1994 podnikateľ Bill Gates.

....najväčšia kniha na svete podľa Guinnessovej knihy svetových rekordov bola publikovaná v Dubaji a je o prorokovi Mohamedovi? Je 5 metrov široká a 8 metrov vysoká. To je teda rozmer!

....naopak, najmenšou knihou na svete sa pýši Kanada? Knihu s názvom „Teeny Ted from Turnip Town“, napísal Malcolm Douglas Chaplina. Pri tlači sa použil čistý kryštalický kremík, vďaka ktorému má 30-stranová kniha len 70 mikrometrov. Je taká tenká, že by sa mohla prirovnať k hrúbke ľudského vlasu.

...ak prvé čo urobíte, keď sa vám dostane do rúk nová kniha je, že ju ovoniáte, tak nie ste jediný? Akt čuchania kníh je celkom bežný a má dokonca aj svoje špecifické pomenovanie „bibliosmia“.

...čo znamená japonské slovo „tsundoku“? Nakúpiť si knihy, no nikdy si ich neprečítať. Tiež vlastnité takéto knihy?

...svetový rekord v počte hodín, ktorý strávia s knihou, držia práve Indovia? Ich priemerný čas strávený čítaním je 10,7 hodín za týždeň.

...prvou knihou napísanou na stroji bola práve detská kniha, ktorá bola publikovaná v roku 1876 a nesie názov Dobrodružstvá Toma Sawyera, ktorej autorom je Mark Twain?

...najstaršie kníhkupectvo sa nachádza v Portugalsku v hlavnom meste Lisabon a nesie názov Bertrand? Vzniklo v roku 1732 a ešte aj v súčasnosti si v ňom môžete zakúpiť knihy.

...čítanie predlžuje život. Podľa štúdie publikovanej v časopise Social Science & Medicine 30 minút čítania denne vám predlži život o 23 mesiacov. Celkom dobrá správa, čo poviete?! Tak poďme čítať! ☺

Betka Gažová

Skúšali sme slávnostné stolovanie

Aj keď najkrajšie sviatky roka sú už za nami, aj v tomto roku nás určite čaká veľa príležitostí, pri ktorých si chceme spolu s rodinou doma posediť pri dobrom obede či večeri. Dobrom a slávnostnom. O jedlo sa zvyčajne postarajú rodičia, ale aj my môžeme k sviatočnej atmosfére trochu prispieť. A to tým, že pomôžeme prestrieť slávnostný stôl. Zásady stolovania nájdete na rôznych webových stránkach. My sme si ich so siedmakmi, ôsmakmi a deviatakmi na technike „oprášili“, dokonca sme v rámci našich možností takýto slávnostný stôl aj vytvorili. **pani učiteľka Vierka Mitíľová**

Foto: V. Mitíľová

Martinko Tlas, 4. S

Príbeh učenlivého skunka

Kde bolo, tam bolo, bol raz jeden skunk, ktorý bol učenlivý. Rád čítal, písal a pomáhal mame. Vtedy, keď si čítal, tak sa dal do postele a zaspal. Keď zaspal, tak prišla maminka do jeho izby a zistila, že už spí. Keď sa zobudil, tak bol v jeho sne. V ten čas myslel na raketu a aj bol v rakete. V rakete s ním boli pán pes, pán holub a pán opica. Ale nikto z nich nebol kapitánom, pretože on sám nevedel, že skunk je kapitán.

Alarm!

„Píúúp píúúúp, píúúúp!“

Ale nie, stupeň je zaseknutý. Skunk si pomyslel na nožnice - a mal ich rovno v ruke. Začal strihať, strih, strih, strih. V strihaní je predsa najlepši z triedy.

Trvalo to presný čas, kým dorazili za atmosféru.

„Dokážete to, kapitán!“ hovoria jeho pomocníci.

„Stihli sme to! Sme sa za atmosférou!“ povedal kapitán skunk.

A nielen to. Pristáli na Mesiaci. Otvorili dvere, vyšli z rakety a spolu povedali: „Malý krok pre človeka, veľký krok pre spoluprácu.“

Bývali tam, hrali sa tam a skúmali tam.

Po nejakom čase našli správu vo fľaši, ktorá im preletela nad hlavou. „Poklad na mesiaci?“ nechápal kapitán skunk.

V správe stálo: „Milý neznámy. Ak čítaš túto mapu pokladu, máš šťastie, pretože vedie k mesačnému zlatu, ktorý má cenu dva bilióny zvieratonov. Tak sa bav, dobrodruh milý.“

A tak kráčali a kráčali, kým to mesačné zlato nenašli...

... a zrazu skunk počul nejaký hlas. Bola to jeho mamička, ktorá ho budila kvôli tomu, že potrebuje ísť do školy. No on už vedel, že je to sen a tak ho môže snívať ďalej a ďalej...

Štvrtáci na klzisku

Prenádherný prvý slnečný mrazivý zimný deň roku 2022... no aká škoda by bola nevyužiť ho naplno. A my, žiaci 4. S, sme veru ani na chvíľku nezaváhali. Veď po pandemických obmedzeniach pohybu a športu, by to bol až hriech. A tak sme sa spoločne vybrali korčuľovať na klzisko v centre mesta. Ľadová plocha bola priam bezchybná, nikde ani len človečika (iba jeden pán, ktorý učil korčuľovať svoju malú dcérku), počasie ako vyšíte, vynikajúca nálada a naša obrovská chuť športovať a spoločne sa zabaviť bola zárukou jedného z najkrajších dní. Po dvoch rokoch sme teda, ako štvrtáci, oprášili korčule a s malou obavou, či sme sa nezabudli korčuľovať, sme sa pustili na ľad. A veruže naše obavy boli celkom zbytočné. Ako sa vraví, bicyklovať, plávať, ale ani korčuľovať sa nezabudneš. Prvé dva roky prípravy a nácviku korčuľovania na krytom zimnom štadióne neboli zbytočné. Dnes sme si to na ľade naozaj spolu neskutočne užili. Krásne slniečko, korčuľovanie ruka v ruku, výkriky radosti, smiech aj jedni rozpadnuté korčule nám ostanú dlho v pamäti. Pokiaľ sa bude dať, radi by sme sa chodili korčuľovať každý týždeň. Tak si teda držíme palce, aby sme ostali zdraví, neroztopil sa ľad a v neposlednom rade, aby nám pohyb bol dopriaty a nie opäť obmedzený či zakázaný. Dokorčuľovania, kamaráti!

pani učiteľka Zuzka Kováčová

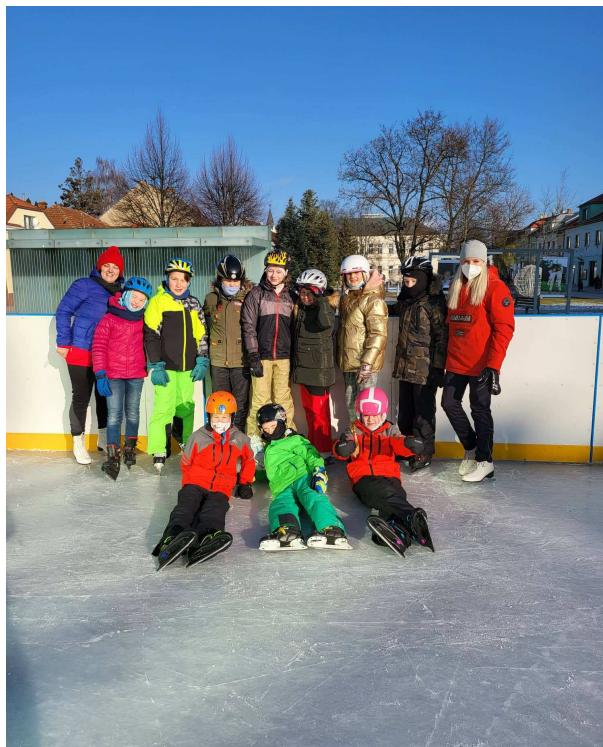

Foto: B. Gažová

Regionálna výchova v praxi

Zážitky robia celý život krajším. Niet lepšej cesty ku vzdelaniu, akou je tá zážitková. Cieľom našej 3. etapy regionálnej výchovy bolo spoznať históriu mesta Martin zas o krôčik viac. Navštívili sme Turčiansku galériu a rímsko-katolícky kostol sv. Martina. Dozvedeli sme sa, že nie je galéria ako Galéria, akú významnú úlohu budova zohrávala ešte v dávnej minulosti, k čomu slúži dnes a aké poklady turčianskych výtvarníkov a umelcov ukrýva. Kostol sv. Martina nám tiež odkryl svoje tajomstvá. Zistili sme, že je najstaršou historickou budovou v Martine, že ukrýva krásne fresky, obrazy aj sochy. Postavený bol ešte v 13. storočí na bývalom pohrebisku a slúžil aj ako hrobka významných turčianskych rodov. Deti očarili aj zachovalé slnečné hodiny, gotické klenby, reliéf sv. Martina či sochy sv. Cyrila a Metoda. Nasávanie nových vedomostí bolo spojené so zážitkom priamej návštevy historických miest, videnia, počutia, dotyku, vóní aj skupinovú aplikáciu nadobudnutých vedomostí v aplikačných úlohách. Je štastie učiť sa spoločne s radosťou, so zážitkami, smiechom, vzájomnou pomocou. Tak moc sa tešíme...

pani učiteľka Zuzka Kováčová

Foto: Z. Kováčová